

Pirmā zemene

Ineta Auziņa - Heinsberga

1. Sau - lai - nā un smar - ū - gā va - sa-a-ri - ñas die - nā, dār - za vi - dū sar - ka - nas
4. Smar - ū - gā un sau - lai - nā va - sa-a-ri - ñas die - nā, dār - za vi - dū sar - ka - nas

4 D Am D Am D G
ze - me - e - nī - tes ie - nāk, bet es vi - sas ne - maz ne - drīks - tu uz - ska - tīt par sa - vām,
ze - me - e - nī - tes ie - nāk, mam - ma lū - dzu vi - sas sa - da - li, kat - ram ie - dod sau - ju,

7 Am D C D G Fine G
jo mēs vi - si gī - me - nē gar - du - mi - ñus da - lām.
bet sev tik daudz vē - lē - ties vai - rāk ne - at - ļau - ju.

10 G D G
2. Tē - tim do - šu lie - lā - ko, ar vec - tē - e - vu uz pu - sēm, un var - būt, ka vēl no tās

13 D Am D Am D
mam - ma - a ie - ēst uz - spēs, be - et vi - ña pro - tam s at - teik - sies, ma - zai mā - sai o - gu dos,

16 Am D C D G E
redz kā vie - na ze - me - ne vi - sus pa - ba - ros.

19 A E A
3. Pēk - šni bal - sis dus - mī - gas skan no - o kir - šu krū - ma, Ja tik slik - ti da - lī - sies

22 E Bm E Bm E
Tev bū - ūs dzī - ve drū - ma, tad kad ga - ta - vi mēs pa - lik - sim, ne - do - si - mies ro - kā

25 Bm E D E A A D G §
va - rē - si bez jē - gas kāpt sār - to kir - šu ko - kā.

Pirmā zemene

1. Saulainā un smaržīgā vasariņas dienā
Dārza vidū sarkanas zemenītes ienāk,
Bet es visas nemaz nedrīkstu uzskatīt par savām,
Jo mēs visa ģimene saldumiņus dalām.

2. Tētim došu lielāko ar vectēvu uz pusēm,
Un varbūt, ka vēl no tās mamma ieēst uzspēs,
Bet viņa protams atteikties, mazai māsai ogu dos
Redz kā viena zemene visus pabaros.

3. Pēkšņi balsis dusmīgas skan no ķiršu krūma:
„Ja tik slikti dalīsies, Tev būs dzīve drūma,
Tad kad gatavi mēs paliksim, nedosimies rokā,
Varēsi bez jēgas kāpt sārto ķiršu kokā!”

4. Smaržīgā un saulainā vasariņas dienā,
Dārza vidū sarkanas zemenītes ienāk,
Mamma lūdzu visas sadali, katram iedod sauju,
Bet sev tik daudz vēlēties vairāk neatļauju...